

श्री
नीलकण्ठतीर्थपादस्वामिनाकृता
कण्ठामृतलहरी
(टिप्पणीसहिता)

श्रीवर्द्धनचु रामन्पिळ्ळ इत्येतैः
प्रकटीकृता ।

PRINTERS

THE MANGALODAYAM CO., LTD.,

TRICHUR.

1914.

Preface.

Though this small volume needs no new introduction as it was once published and almost all the copies of the first edition were distributed gratis to the learned throughout the world and as its urgent want compels us to reprint, it is now brought forward with a change of feature both internally and externally— which, I hope, is not out of place in these times of refinement and civilisation. To know the book easily, foot-notes have been added to the meanings of such difficult words as are hardly understood.

To judge the merits of this work, or the method of diction followed by His Holiness Swami Sree Nilakantha Tirtha, the author of this book, I cannot help clinging the learned men who have given very valuable opinions and echoing them, that the book is written in a splendid, lucid, and masterly style, making the profound philosophical subject ravishingly sweet and attractive. The meritorious testimonials given by the learned public and its steady demand now, themselves show

2

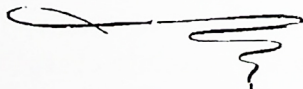
how valuable and enlighten~~ed~~ the book is. In conclusion the public will, I hope, congratulate the publisher's attempt in every way.

SREE VARDHANATHU HOUSE

MARUTHUKULANGARAY

20th June 1914

K. N. KRISHNA PILLAI.

॥ श्रीः ॥

महाराजभावनगराधीश्वरप्रसादासादितवर्षाशनादिवहु-
मानचिह्नयुक्तेद्वेदाङ्गादिनिखिलवाङ्मयावार-
पारोणमहाभक्तिमश्रीपण्डितमूर्धन्यनिर्भय-
रामजीयाज्ञिकमहोदयानामिदं—,

श्रिगणनायकाय नमः—

भावनगरतः क्रियते विज्ञप्तिर्याज्ञिकावटंकेन ।

निर्भयरामेण मया नीलभीवादितार्थपादेभ्यः ॥ १ ॥

अथ नीलकण्ठयमिपादपङ्कजे प्रणतीर्विधाय हृदये निधाय च ।
कवितां हि पुस्तकचतुष्टयीगतां क्रियते तदीयगुणवर्णना मनःक् ॥
कच नीलकण्ठयमिनोऽमिता गुणाः कनु मामकीनमतिरल्पवैभवा ।
मुखरीकरोति वत यत्तथापि मां तदवैमि भक्तिमहिमा महानिति ॥

अहमत्र भूपतिमतः परं सुखी

न हि कामये किमपि वः कृपां विना ।

परिणामि तुच्छमखिलं जगद्यतो

विदितं मया करुणया भवादृशाम् ॥ ४ ॥

लब्धवांस्त्वदिह पुस्तकद्वयं यत्र कल्पलतिका यथार्थताम् ।
स्वां व्यनक्ति निपुणं निरीक्षिता नीलकण्ठयतिराजराक्षिता ॥ ५ ॥

नीलकण्ठयातिवर्यचर्यया सार्थकीकरणकर्मधुर्यया ।
क्लेशपञ्चकहृतावपूर्वया मुन्न माति हृदि मेऽर्पितानया ॥ ६ ॥

प्रागपीडशमत्रापि यन्मया पुस्तकद्वयमतीव सुन्दरम् ।
श्रीमतामतिदयालुतामियं वक्ति पुस्तकचतुष्टयी स्फुटम् ॥ ७ ॥

तत्र यामृततरंगिणी स्थिरा संविधानकलया धुरन्धरा ।
यच्च काव्यमतिमात्रमञ्जुळं तद्द्वयं हरति मानसं मलम् ॥ ८ ॥

सर्ववित्सु बहुलेखनेन किं केवलं निजगिरो विशुद्धये ।
नामभिः शितिगळस्य कोमलैः क्षाळनं किल विधीयते मया ॥ ९ ॥

गुणाढ्यकवितां क्वचित् क्वचन काळिदासच्छटां
मुरारिभणितं क्व च क्वचन भारवेर्गौरवम् ।
मयूररचनां क्व च क्वचन माघभाषामहो-
वळक्ष्मणतार्थगीरनुकरोति सूक्ष्मेक्षणे ॥ १० ॥

तन्नैषधीयमपि काव्यमधः करोति
कुत्रापि कोमळपदावलिमेळनेन ।
स्याद्राजशेखरवचः किमु कौतुकाय
श्रीनीलकण्ठयातिवर्यगिरि श्रुतायाम् ॥ ११ ॥

लोळिम्बराजकवितोद्भवतीयमद्वा
 श्रद्धावताञ्च जयदेवसरस्वती वा ।
 नान्धा चमत्कृतिचयं वितनोति चित्ते
 कर्मन्दिवर्यगिरि बुद्धिभतां वितर्कः ॥ १२ ॥

श्रिमद्भिः सूचिता पत्रे संख्या संख्यावतामधः
 अत्रत्यानामस्ति ततो यथेच्छं संविधीयताम् ॥ १३ ॥

नागारिनन्दभूवर्षे १९६८ पौषमास्यमले दळे ।
 नवम्यां भृगुवारोऽदो व्यलेखीदं दळं मया ॥ १४ ॥

॥ श्रीस्तु ॥

श्रीकृष्णो विजयतेतराम् ।

सूर्यपुरतः

पौषसुदि—१५—गुरौ ।

स्वस्ति श्रीमदनवद्यविद्यालंकारभूषितपरमयोगीन्द्रवृन्द-
 वन्दनीयपदारविन्दश्रीनन्दनन्दनचरणकमलसपर्यासमार्थितपुरुषा-
 र्थसार्थेषु गांभीर्यधैर्यौदार्यादिगुणगणगरिमविराजमानवसिष्ठादि-
 शिष्टानुगतश्रौतस्मार्तादिकर्मकलापप्रतिपालकेषु श्रीयुतपूज्यपादनी-

लकण्ठतीर्थस्वामिपादारविन्देषु सूर्यपुरस्थज्यौतिषिकाग्र्यकेशवराम-
 तनुजनुषः श्रीकृष्णशंकरशर्मणः सादरं बद्धाञ्जलिपूर्वकमगणित-
 नतिततयः समुल्लसन्तुतराम् । योगेश्वराणां परमात्मनां भवादृशां
 च कृपया सानन्दोस्मि । विशेषश्च, परमकृपालुभिस्तवभवद्भिः
 प्रेषितं पुस्तकचतुष्टयम् स्वाराज्यसर्वस्वम् १. योगामृततर-
 ङ्गिणी, २, सद्गुरुसर्वस्वं, ३. श्रीमद्वाङ्मूलेयस्तवयुतश्रीती-
 लकण्ठतीर्थस्वामिचर्यामृतं, ४ अथेति समवलोक्य निखिल-
 ग्रन्थानालोच्य प्रकटीकृतं तद्गतं शास्त्रसारं सरलसरलं रचना-
 चातुरीं च विलोक्य मम ब्रह्मानन्दो बभूव । सांप्रतं वर्तमाने
 कठिनतरे कलिकाले स्थूलधिपणानामन्तेवासिनामध्यापकानां च
 परमोपकारका युष्माभी रचिता निबन्धाः सर्वसहायामिति नि-
 स्संशयं ब्रवीमि । किं पुनः पल्लवितेनेति शम् ॥

कृपाकांक्षी

ज्योतिषी कृष्णशंकरः ।

(Received through Sree Neelacantha Thirtha
Swamipadanthevasi M. Rama Sarma.)

Dear Sir,

It is with unalloyed pleasure and sincere feelings of gratitude that I beg acknowledge the receipt of the three books viz: तद्रूपकल्पलतिका, योगा-मृततरङ्गिणी, and श्रीनीलकण्ठस्वामिनन्द्या, which you so kindly sent to me through Panditar Nibhayaramjiyajnik. The books are such as cannot but please the votaries humble though they be like myself, at the holy shrine of the goddess Sharada. Hoping to be excused for the trouble,

I am

23rd Jan. 1912
New English School }
Bhavnagar. }

Dear Sir,
Yours Gratefully
Chaganlal. T. Dave
Head master

संकल्पकल्पलतिका मधुसममिष्टा मुदा मया दृष्टा ।
श्रीनीलकण्ठतीर्थः कर्तास्त्वाः को न जानेहम् ॥
मन्ये दुधजनतुण्ड्यै कवितावनितासुभाग्यरक्षायै ।
श्रीनीलकण्ठरूपं धृत्वाऽऽयातात्र शारदैव किल ॥

(Signed)

Dear Sir,

Iam much obliged
for the Sanskrit books sent by you, which indeed
are very instructive reading

T. P. Thrivedi, M. A; L. L. B.
A G R A.

ता—२४—१—१९१२

माघे सुदि—५—बुधे

जामनगरान् .

सौजन्यधन्याः ! महाशयवर्याः !!

प्राक्पुस्तकत्रयमथ त्रयस्य लब्ध्वा

तन्नैलकण्ठफणितेरमृतोपमायाः ।

माधुर्यकं सहृदयैः प्रणयेन पेय-

मास्वादयन्न सुहितत्वमुपैति चेतः ॥

अहमस्मि श्रीमतां सौजन्यवशंवदो

महामहोपाध्यायपण्डितहाथीभाईशर्मा ।

शोधनपत्रम् ।

पृ	श्लो			शुद्धम्
१०	३	दे'वां'ल्लु
„ टि०	५	अव्यया'त् ल्य'प्
११	६	स्त्वच्छ्रै'ष्ठयं'
„	७	क'ल्लो'लि'त
„ टि०	७	उदि'त्त्वा'द्-
१३	१३	ति'मृ'दुः ॥ टि० पांय'का'
१८	२९	हृदाऽ'ध'ते
„ टि०	३१	गि'र'मुप=
२०	३६	स्त'त्त्वं'
„	३९	य'स्मि'त
२१	४२	मां शं'भो'
२६	१०	'श्रु'खले-
„	„	सै'ष'

CHATTAMPI SWAMI ARCHIVE

श्रीकण्ठामृतलहरी ।

—:0:—

यमीन्द्रान्तः प्राणायमनकलयोज्जावितपदो
वचोवैचक्षण्यप्रकटनगुरुत्वे भवतु मे ।
यदीशं दक्षस्यं फणिपतिगिरादुर्भणमपि
प्रणौमि ब्रज्येज्याजितममृतधारं परगुरुम् ॥ १ ॥

किरत्वन्तज्योतिर्विभुरिह ललाटंतपलिपिङ्-
करार्णक्रीतं मद्भृदयपरितापं जडमपि ।
चलत्पीयूपाब्धिस्मितधवलिताण्डप्रतिभटो
हरः संवित्सान्द्रोदरथिरुष उन्मार्गतमसः ॥ २ ॥

(१) दक्षमस्यति, श्रिपत इति तथोक्तः । अमु—श्रेपणे ॥ गिरा = गीः ।
'जलिपतं लपितं गिरा' इति कोशः । 'आपं चैव हलन्तानां' इति भायुरिः ॥
णु—स्तवने ॥ अदा—, ॥ अजितमिति छेदे अज—गतौ ॥

(२) लिपिकरः = लिपिकरः ॥ अर्णो वर्णः ॥ उरदधिः = समुद्रः (औ-
णादिकः ।) इति हेमचन्द्रः ॥

अवज्ञासीमेनं परिणतशरच्चन्द्रसुभग-
स्त्वमानङ्गाङ्गानल ! निखिलदेवाल्लघुधिया ।
समुञ्जित्वा त्वाऽऽप्यं शरणमितमानन्दसुभया-
प्लुतं धेयाः किंतु प्रकृतिमृदुलैरीक्षणशतैः ॥ ३ ॥

कुमारादिप्रज्ञाश्रितजडिमसंक्षोदपटिम-
प्रवेष्टाप्रोद्धाद्वयवचनचिन्मुद्र इह मे ।
स्वभूरग्रे भूयाल्लघु नयनयुग्मं मम फले-
ग्रहीकर्तुं नित्यं निगमशिरसा लक्षितपदः ॥ ४ ॥

विभो ! यं त्वां धातृप्रभृतय उपातुग्रहगणै-
रिति त्वा लोकालोकत इदमिहत्येतमवितुष् ।
महेन्द्रीयागात्प्रत्यज भव ममाभीष्टकरणे
न चेद्विश्वासोऽस्यापथगतित्रशादस्तमयंते ॥ ५ ॥

(३) आनङ्गाङ्गानल = अनङ्ग (संबन्धि) देहदाहक ॥ १

(४) अद्वैतमिति चोक्तिश्च प्रकाशाव्यभिचारतः । प्रकाश एव स-
ततं तस्मान्मौनं हि युज्यते । इति पारमर्षवचनादुद्वेगपदव्यख्यानं चिन् (मौन)
मुद्वेगं ज्यायसीति बोधनयैवमुक्तम् ॥ 'फलानि गृह्णातीति' फलंमहिः = सफलः ॥

(५) उप त्वां = (त्वत्तो) हीनाः । 'उपोधिके च' ॥ इहत्यः—अव्यया-
ल्यप् ॥ महेन्द्रीयागात् प्रति = हरिचन्दनस्य प्रतिनिधिः । 'महेन्द्रादृशाणौ च
चाच्छः' । 'प्रतिः प्रतिनिधिः— इति पञ्चमी ॥ अपथं नपुसकम् ॥

श्रुतौ यो ब्रह्माणं त्वह ह त्रिदधातीति मुखवा-
 ज्ञयं सौम्यं स्वस्फूर्त्युदयजनकं पीतमभवत् ।
 दृशा भोस्त्वच्छैत्यं वद वद नु गोपायितुमपि
 त्वमीशो नो विद्मस्तदवतु नो दक्षिणमुखः ॥ ६ ॥

ऋते चैत्ताद्वार्तात् कनु भवति शं शङ्करकरा-
 द्विभो तद्राद्धौ वर्धितमिह समं ना हसति हि ।
 प्रसन्नः कारुण्यामृतजलधिकल्पोल्लिप्तदृशा
 त्वमेको दातुं तत्प्रभुरिति वृणोम्येतदचल ॥ ७ ॥

वदान्यं यातोन्यं कमलभवनाद्येकवसते-
 रनाप्येष्टं दक्षास्यत इति भवेत्चेत्किमपरम् ।
 तदानन्देन्दुन्नं कुवलपतिकान्तं मम मनो
 विधत्तामद्वैतश्रुतिशतवचोमृग्यचरण ॥ ८ ॥

हृदुन्मोहग्राहग्रहगरगृहीतस्य नियतं
 ममेशो बोधेनोदयविदितजीवातुवरदः ।

(६) गोपायितुं—‘युष्मभूषेति—, आयः ॥ ‘तं प्रत्यञ्चं दक्षिणवक्त्रं
 शिवमोडे’—इति श्रीभाष्यकाराः । कविरूढ्या दक्षिणमुत्त इति स एवोच्यते ॥

(७) चैत्तम् = चित्तसंबन्धि ॥ ‘वार्ता पाठवमारोग्यं’—इति कोशः । वृ-
 धु—छेदने । (उदित्वाद्धर्षति) ॥

(८) उन्नम् = क्रिन्नम् । (उन्दी—क्रेदने) ॥ ‘कुवलं तृपलं कु-
 वं’---इति कोशः ॥

भव त्वं नान्योऽतः परमवनमस्येत्वपि वचो
न दोषायास्याप्तवधिगतपदः स्याद्यदत्र तत् ॥ ९ ॥

चिदादित्यस्योदित्वरकरभराभोगपविता-
न्तरङ्गाम्भोजं मां सुखयतु वदान्यः क इह भोः ।
अहं तूच्छिष्टस्तावक इति दृशाऽन्धीकृतदृशा-
समश्चैवोज्जेत्तन्मयि कुरु कृपां दक्षिणशिव ॥ १० ॥

पुरां हन्तू रक्तावककपितकन्तू रविपदं
मनोराजीवाख्यो जिगमिषति सर्वज्ञ भगवन् ।
भवेक्षातः संसृत्यपथनिविष्टसुस्तदव मा-
मभूमिः खानां त्वं निरवधिकृपाभूमिरपि यत् ॥ ११ ॥

पुराऽऽरब्धं ज्ञानोदयत इति मुख्यश्रुतिवला-
दनारब्धेत्यादिप्रबलतमकानीनवचनात् ।

(११) कन्तुः = कन्दर्पः । रोरीति रेफलोपे 'हूलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽ-
णः' इति दीर्घः ॥ भवस्य, ईक्षा; ईक्षणम् ॥ 'तामिन्द्रिये'—इति विश्वप्रकाशः ॥

(१२) कानीनवचनमिह व्याससूत्रं ज्ञेयम् । 'कन्यायाः कनीन च'—(क-
न्याया अनूट्टाया अपत्यं, अण्) कानीनो व्यासः । 'अनारब्धकार्ये एव तु पूर्वे तद-
वधेः' इति तत्सूत्रं तत्र प्रकृतम् ॥

तथेशोक्तेश्छिन्नं न च यदि कृतं कर्म मम चे-
न्नयैतच्छान्तिं त्वं हरहर समाधेरिव दृशा ॥ १२ ॥

तनुं नाम्ना त्रैयं कचित्मियं ताम्यति परं
पुराराते मद्भृद्विदप इह भो गर्वर इति ।
यदाश्लेषी नेयात्पुनरपि सुदुर्यौवतपथं
घृणायास्तद्भूयाः पुरण इव तस्मिन्नतिमुदुः ॥ १३ ॥

अशुद्धोऽहं शुद्धस्त्वमिति मनुषे चेच्छिरसि ते
तृमुण्डस्रग् किं नानुचितमृतभूतिश्च नपुषि ।
तथा द्वैपं वासः फणप उत भूपा न भवतः
सतीत्यं त्वच्छाठ्यं स्फुटमज त्रिधूयैतदव माम् ॥ १४ ॥

प्रभो श्रीकण्ठायां कुकुर इव निस्तक्ष्य हृदयं
नियोज्येशे तद्दृष्ट्ययकवलगृध्नुर्भवति हि ।
इदानीं त्वं दध्या इति निहितनेत्रद्वयमिमं
शिवेऽनालोच्याश्वेव तु करुणयावाङ्ग पशुप ॥ १५ ॥

(१३) तनुम् = तन्वी । 'योतो गुणवचनात्' ॥ त्रयी = वेदः अम्बकम् = ईश्व-
णम् । 'अम्बकेशणाश्रीणि'—इति यादवप्रकाशः ॥ काचिद्भाषायामपीयडोदेश-
स्येष्टत्वात्त्रियम्बकरयापि साधुत्वमिति वाचस्पतिः ॥ तमु—कांक्षायां । स-
क—, ॥ गर्वरः = गर्विष्ठः ॥ यौवतम् = युवतिसमूहः ॥ पुरणः = समुद्रः ॥

(१४) द्वीपिनो विकारः—अञ् । द्वैपम् = व्याघ्रचर्म ॥

(१५) कुकुरः = कुक्कुरः । (अनादिकोशात्) ॥

दृढप्रज्ञस्त्वं वाह्यहमिति तु निर्मोक्षयत इति
 श्रुतं तद्वान् बोधादसितगल एपोऽयमिति सन् ।
 तपत्वद्याप्येवं कथमज हरिज्यैनमवितुं
 विलंबोऽतः कार्यो नहि नहि कृपासौधजलधे ॥ १६ ॥

हृदन्तः पूर्वाद्रिं तिलकयतु चिद्भानुरुदयन्
 स भर्गाख्यं तेजो विदितमिह यस्मिन्भगवति ।
 यदंशुस्रक् सम्यग्घृदयदरजं धूनयति त-
 त्तमस्तस्मान्नित्यं निरुपमकृपं तं प्रणुवति ॥ १७ ॥

मनस्तापैकागारिक इव सुबोधोदयधनं
 भवद्दासान्मत्तो मुमुषिषति रात्रिंदिवमयम् ।
 त्रिलोकीजानिस्त्वं नहि विशय एनं वसुहरं
 प्रमथ्यास्साज्ज्ञानं सह निलयनं पालय हर ॥ १८ ॥

(१६) हरिज्य = सर्पमौर्वीक ॥

(१७) दरम् = गर्तम् ॥ धूनयति धूञ्—कम्पने । ‘धूनीति चम्पक-
 वनानि’—इति कविरहरये हलायुधभट्टः ॥ धू—स्तुतौ ॥

(१८) ऐकागारिकश्चौरः । एकमसहायमगारं प्रयोजनमस्य (ठक्) ॥ वि-
 शयः = संशयः ॥ ‘वसु तोये धने मणौ’ इति वैजयन्ती ॥

जटाजूटो विशुद्धहुलसहकृत्वाऽमृतघटी-
वटी भद्रा मुद्रा लिपिरपि च यस्यैव जगति ।
करे 'दहो भालांवक' इतरयोः प्रस्तुतकृपा-
रसस्तस्माद्देवं परमजन जानामि गिरिशात् ॥ १९ ॥

यदालोकेन्दून्नो भवति गदयित्नुर्यदि जडोऽ-
प्यथान्धो दक्षाय्येक्षणसदृशदृक् खञ्जक इह ।
स्वयं गन्तुं शक्तश्चटकवदतो मीरकरुणं
यजेऽन्तः सन्तापापहमहमजं दक्षिणमुखम् ॥ २० ॥

जगत्सोतः ! पुत्रीयति करुणया भृत्यामिह को
भवत्तोन्यः शून्यावसथविदथप्रेष्ठ भगवन् ।
अतो वृत्तेरन्धंकरणमवलुप्येश्वर भवा-
नमानस्यं हृत्स्वेऽमृतमयसुवृष्टिं वितनुतात् ॥ २१ ॥

विभोर्दक्षास्यस्याप्यह ह भजनं चैव न सुखा-
करोति प्रेष्ठं यद्यवनमज किं स्वात्मन इह ।

(१९) वटी = जपवटी ॥ दहो वडिः ॥

(२०) गदयित्नुर्वावदूकः ॥ दक्षाय्यो गृध्रः ॥ मीरकरुणम् = कूलङ्कषकृपम् ॥

(२१) सोतः ! = जनक ! । पु—प्रसवैश्वर्ययोः (तुच्) ॥ पुत्रीय-
ति, पुत्रभिवाचरति । उपमानादचरि'—इति सुवन्तादाचारेऽर्थे क्यच् ॥ मान-
सं साधु न भवतीति कष्टदायकं—दुःखम् ॥

भवेत्कस्माद्वेति स्वयमयनमग्रे मम किर-
न्वदैतच्छंभो मामव भुविकृपस्ते नतिरियम् ॥ २२ ॥

व्यथानां पेष्टुं त्वं धियमृष सुखेनेश्वर निरङ्-
कुशानन्दं दित्सन्नजयजन एवैष भवति ।
नभस्तः सां शम्भोस्तव वशकुशाग्रयात्मशरसं-
प्रयोगात्प्रापय्यामृतकलशधारां कुरु कृपाम् ॥ २३ ॥

विभोरीक्षामैत्रावरुणजठरान्तर्लंगितस-
न्मनोधैर्याभोधिवृणुत इति मां मुक्तिरमणी ।
शिवालोकं याचे सुरपुरतरुं शंभुमचलं
तदर्थं चिद्रूपं सपदि शतकृत्वः प्रधिपतन् ॥ २४ ॥

हृदावाधां शंभो क्लथयितुमजान्तमम मन-
स्युदेष्यत्तापार्कं नयतु तवद्व्याच्युपगमः ।
क्षणादस्तं भूयः सुखजलधिचन्द्रं प्रणयतात्
प्रकाशं त्वां नित्यं त्रिविधकरणौरीश्वर यजे ॥ २५ ॥

(२२) भुविकृपः = कूलमुद्गरकृपः ॥

(२३) व्यथानां पेष्टुमित्यत्र 'जासिनिप्रहणनाटकाथपिषां हिंसायां; इ-
ति कर्मणि षष्ठी ॥ ऋषि—गतौ । साम् = जटाम् । (नभस्तः = चिदाकाशय-
हातः) ॥

(२४) मित्रावरुणयोरपत्यं—अण्; मैत्रावरुणः = कुम्भसम्भवः ॥

(२५) 'जावाधा वेदना दुःखं'—इति कोशः ॥ क्लथ—हिंसायाम् ॥

अयं पोतः क्षीरस्यति मृदुमनाः शम्भुकरसं-
स्थिरं सान्द्रानन्दात्मकमज नियच्छंस्तदधुना ।
अवैनं दत्तं न क्षरति हि लुभित्वाऽस्य विगमं
कृथा माऽस्मिस्तद्भारय परिणमज्ज्योतिरुदय ॥ २६ ॥

मनःशुग्भर्मेत्थं सुदृढनिकषाऽमन्यज इदं
विभौ घृष्ट्वा लीनं तनुम इति नोऽन्तर्दृढयति ।
घृणां कुर्वन्तस्तत्परमशिव देवेश भगव-
न्नमस्यान्नं दध्मोऽखिलवलायितानन्दमसृण ॥ २७ ॥

यदत्यर्थं ताम्यत्यपि निरपराधप्रकृतिभू-
प्रतिष्ठां मत्स्वान्ताभिधमठरमाहां पशुपते ।
तदन्तर्भो मन्वर्जुनकरवनीलुञ्चनाविधिं
कुठारी ते कुर्यादिति नम इदं रामगुरवे ॥ २८ ॥

(२६) क्षीरस्यति; 'क्षीरलवणयोर्लालसायाम्' । (लालसा = इच्छा) ॥
लुभ—गार्थे ॥ विगमम् = नाशम् ॥

(२७) भर्म = सुवर्णम् ॥ नमस्या = नतिः ॥

(२८) तपु—काङ्क्षायाम् । सक-- , 'प्लानौ च ताम्यति । काङ्क्षायाम-
पि'—इति भट्टमल्लः ॥ 'मठरोमुणिशोण्डयोः' — ॥ 'माहा सुरभिरर्जुनी'— ॥
मन्वुरपराधः ॥

पुरारेर्दंष्ट्रुंभाज्जनिमित्तकृपागस्तिरचलं
ममान्तःकृड्विन्ध्यं लघयतु सुखेन्दूच्चविधये ।
विधत्ताच्चित्ताकाशत उपरि चार्द्रत्वमिति तं
हृदाऽत्ते कृत्तेभपसिचयमीशं परशिवम् ॥ २९ ॥

परानन्दप्रेप्सुः शिदनिलयनोत्तंसमुप भोः
सुपुप्सत्येपोऽर्भः सुखमज दधीथा अवसरम् ।
विभौ तिर्यकारं गत इति भवेत्स्वाप्ययपदा-
द्विलाय त्वय्यानन्दधुमपि वृणोत्यर्थमसकृत् ॥ ३० ॥

भ्रमन्तं त्वं मेऽन्तर्गिरिमुप सुनिर्मूल्य सुखक-
न्दलीं जाड्यस्तम्बेरममिह घृणान्दूनिगडितम् ।
विधास्यंस्तं नीत्वा बहिरथ विमर्शेण कृपया
सभूमिं बोधं धारव पशुपते नौमि चरणम् ॥ ३१ ॥

कटाक्षस्यन्दोदस्त्रपितशिरसं मां विधिमुखा-
नमच्चूडापी षोपलसुमसृणीभूतचरणः ।
क्रियाच्छुर्नित्यं वटनिकटवास्यौपनिषदो
नमस्थान्नेनैतं वरिवसितमेवैष कुरुतात् ॥ ३२ ॥

(२९) 'अगस्तिः कलशीमुतः' इति नि—, ॥ सिचयम् = वक्षम् ॥

(३०) अर्भोऽर्भकः । तिर्यकारङ्गतः = समाप्य गतः ॥ विलाय = वि-
लीय ॥ (३१) गिरिमुप = गिरी । अव्ययीभावः । 'गिरेश्च सेनकस्य' इति विकल्पः ॥

(३२) उदम् = उदकम् ॥ औपनिषदः = उपनिषत्त्वेव वैश्वः ॥

निजानन्दोदान्धोः प्रति हरिव्रतंसाङ्ग भवतेऽ-
पराध्यत्यन्धो यः सुखयति न तं शङ्कर भवान् ।
प्रसद्रुः सन् स्वस्मा अररुमभिराध्यन्तमजवत्
प्रणम्रीभूतं किन्त्विति नियतमीशं हृदि भजे ॥ ३३ ॥

सुषुम्नायामन्तर्द्रुदिमरमणीयत्वमुपय-
न्निरीक्षेऽक्षणां दूरं शिवपदमदूरं त्विति धिया ।
भ्रुवोर्मध्यज्योतिर्मुकुरनिकुरम्बादरविधिं
विधास्यत्यस्मिन्कस्तव भव विलंबोऽवितुमिमम् ॥ ३४ ॥

हृदाविद्दुर्हृद्रात्र्यटपतिहतिं कारय पुरां
विकापिन्द्वस्मुरान्वयभवकृपादाशरथिना ।
अमन्दं भन्दं त्वं नियमय ततोस्यावनमनाः
परात्मानं त्वां भोः प्रणिपतति सोयं पुरहर ॥ ३५ ॥

(३३) वतंसोऽवतंसः । प्रसद्रुः = प्रसादशीलः ॥ अररुः = शत्रुः ॥ अ-
भिराध्यन्तम् = द्रुत्यन्तम् ॥

(३५) हृदावित् = मनोवेधकृत् । हृत्पूर्वाश्रयधातोः क्विप् 'न हि वृत्ती'-
ल्यादिना पूर्वपदस्य दीर्घः ॥ रात्र्यटः = रात्रिचरः । 'रात्रेः कृति विभाषा' — इ-
ति सुमभावः ॥ भन्दम् = भद्रम् ॥

मनोऽटव्यां भ्याखेटिक इह चरन् घर्घररवा-
द्विवेकप्रागभारोदितमुनिजनं भ्रंशयति यत् ।
समाधातस्तत्त्वं हर दुरपवाहं शुनमिमं
ऋथित्वा निर्वायं कुरु सनिलयं मां मुनिमज् ॥ ३६ ॥

उदेत्वस्यान्तर्भूधरवरदरीसंश्रितमह-
त्तमोलुष्टाकः श्रीहरचरणपीयूषकिरणः ।
विलुंवनं हृज्जृतिं त्वमृतनुतजीवातुवलतः
सुखं धत्तेऽयं तत्कृत इह निवृत्ते हृदि शिवम् ॥ ३७ ॥

सदा मेऽन्तर्मोदं परमशिव दृक्कल्पविटपी
कृपाख्यक्षीराब्ध्युक्षित इह सुखं पक्षमलयतात् ।
इदं नामान्वर्थं, न्विति विशयलेशः सहृदयं
न चालंकुर्यात्तद्वृत्तवरविधाने त्वरयतु ॥ ३८ ॥

विभङ्क्तां दुश्चिन्तोपलवहुलिताद्रिं भवघृणा-
दधीचर्प्युत्थोद्य स्मितभिदुरमीशानुमतितः ।
सुखेनैवं सत्यद्वयवयुनमात्रे परशिवे
प्रतिष्ठां विन्देयं हरवरमतो देहि भगवन् ॥ ३९ ॥

(३६) आखेटिकः = श्वा ॥ (३७) लुष्टाकश्चौरः । जल्पभिक्षकुट्टेत्या-
दिना षाकन्प्रत्ययः ॥ लुवि—अर्दने ॥

(३९) वयुनमात्रे = जालस्वरूपे ॥

हृदन्तः सन्तानद्रुममपि च मुत्कोरकितमा-
स्तृणञ्छंभोर्दग्दोहद व्रजसमीपं मम सुखम् ।
द्रुतं सौपुम्नेन्द्रूदकविहितधारं शिवमहं
सदा दध्यां यत्त्वन्निलयनममेयं पुरहरम् ॥ ४० ॥

विधातुं सौख्यं मामकजरठहृत्पेपिभृतउ-
द्भवात्सोऽहं शंभोः स्मितकथितपीयूषमिह ते ।
परं याचे त्वाऽस्मान्मदुपरि कृपां धारय परा-
मितीशं त्वां शून्ये यज उरुधिया सोमजलतः ॥ ४१ ॥

भजेहं कैवल्याररभिदिपदं ते पशुपते
व्रजेयं स्वस्थानं यदुपकृतितोऽनन्यसुलभम् ।
प्रभो नित्यास्यानुग्रहणसमयोऽयं भवति य-
त्तदेनं मां शंभौ सुखजलनिधिं कुर्वज सदा ॥ ४२ ॥

वधूर्दक्षास्यार्चा हृदयकमरं मामकमपि
स्वजेतेति प्रीणात्यहरहरिमां ध्यानवलतः ।

(४१) जरठम् = जीर्णम् ॥ पेपिर्वत्रम् ॥ शून्ये भ्रूमध्याकाशे ॥ सोम-
जलम् = सौपुम्नचन्द्रामृतम् ॥

(४२) भिदिर्वत्रम् । (औणादिकः) ॥

परं चायं यस्यां लगित इति षाड्श्लेघ्रहि परा-
मतो नित्यं शंभुर्भवतु विवरीतुं सुखसुधाम् ॥ ४३ ॥

तपस्यन्तं भिक्षुं निगमवचसा दर्शितपदे
महिम्नि स्वस्मिन् संस्थितिमधिगतः सन् पशुपते ।
सुखीकर्तुं नैनं हृदयमज ते सेत्स्यति घृणा-
न जानेऽपादानं विषय इह किम्बित्यवतदीत् ॥ ४४ ॥

तिलोकीरङ्गाङ्गनटनचटुलोपज्जलजतो
विभो युध्यत्यस्यान्तरकमलमुत्प्रेप्सुरचल ।
युधे शंभो यत्तुंफितमथ तदीयात्पदमत-
स्तदर्थं कुर्यास्त्वं निरवधिकृपां नम्रक इह ॥ ४५ ॥

(४३) 'प्रतिकृतिरर्चा प्रतिमा'—इति कोशः ॥ कमरः, कामुकः ॥
लगितः = संसक्तः ॥ वाधि—काङ्क्षायाम् ॥

(४४) सेत्स्यति, विधु—शास्त्रे माङ्गल्ये च ॥ अपादानं, कारणम् ॥
ईदं, ईश ।

(४५) (उः = शिवः ॥ पत्, पादम्) ॥ युध्यति—, युधमिच्छतीति
वयच् ॥ उदिति ब्रह्मोच्यते । तस्य उदिति नाम'—इति धृतः ॥ युधे = यु-
द्ध ॥ तुंफ = हिंसायाम् ॥

सदा तुर्याधुर्यादरकरणभूवित्तमज मे
 ददस्वान्तर्मोदं हर शिशुशशिश्लाध्यमुकुट ।
 यदाप्तौ त्रैयन्तोदितपदसमाप्त्या समरसे
 निमग्नः स्यां शंभो त्वयि, मयि कृपां तद्भर पर ॥४६॥

स्वभूचन्द्रज्योत्स्नाहृदयकुवदेश्यश्रिततमो
 निरस्य प्राकाश्यं धरतु नितरामस्य सदयम् ।
 कलापूर्णं तं धारय इह गिरेर्मूर्ध्नि समता-
 वशाच्छंभो तस्मान्मायि करुणया त्वं भव भव ॥४७॥

त्वदन्यः शून्योत्र त्रिभुवनतले वन्यचरणः
 प्रभो यत्पद्रेणुप्रमुषिततमस्का विधिमुखाः ।
 इति त्वामेवैकं शरणमितमेनं सुखसुधा-
 निधिं धत्स्वानन्दामृतकलशवाहेश्वर हर ॥ ४८ ॥

सुधासिन्धुश्रीमोषणविरुदशुंभत्पुरहर-
 स्मितश्वैल्यं शैत्येन च हृदि विवर्तं भवतु मे ।
 परप्रेमावासे सति हि विवरीवृत्यत इदं
 जगत्सर्वं रज्जौ भुजगवदहो यद्भगवति ॥ ४९ ॥

(४६) तुर्या—तत्रामन्यवस्था ॥ (४७) स्वभूः, स्वेनैव भवतीति विवप् ॥

(४८) कलशवाह! कलशहस्त 'वाहो वाहुरिति स्मृतः' इति कोशः ॥

(४९) शुम्भ—दासौ ॥ श्वैल्यं श्वेतस्य भावः (प्यञ्) ॥

शिवं ज्ञात्वा सर्वं विगलितभिदं पूर्वमथ त-
द्विदित्वा स्वत्वेनेश्वर तदपि सन्त्यज्य सुखतः ।
अहो संविद्रूपे स्तिमितपरचित्यद्वयपदे
रमे नैजानन्दामृतरसिकभावेन सुदृगोम् ॥ ५० ॥ ॐ ॥

शुचिः समुत्थाय दिनागमे यः पठेदिगां सम्प्रयतः प्रसन्नः ।
कलेशमौलीशकृपाविशेषात्सचिन्तितार्थानखिलानुपेयात् ५१
निमूलकापं कपितान्तरान्ध्यहंसस्य वालाङ्गमुनेः प्रसादात् ।
तत्पादशिष्यासितकण्ठतीर्थसज्जातसौभाग्यलहर्द्युदेतु ॥ ५२ ॥

इति श्रीमाडिद्याधिराजतीर्थपादपरमभट्टारस्वामि-
चरणाकिङ्करपण्डितपदाङ्गात्याश्रमि श्री-
नीलकण्ठतीर्थस्वामिकृता श्रीक-
ण्ठामृतलहर्द्यपरनामिका
सौभाग्यलहरी
समाप्ता ।

॥ अथ प्रश्नोत्तरमंजरी ॥

- वेद्यं किं ब्रह्मैकं कथमेतज्ज्ञायतेत्र नेति गिरा ।
अथवा तत्त्वंपदपरिशोधनरीत्या सुखं कं निर्मुक्तौ ॥ १ ॥
- का मुक्तिनिरुपाधिकसच्चित्सुखवस्त्ववस्थितिर्नान्या ।
संसृतिरिति का चेत्योन्मुखता कथमस्तमेतु सा यमतः ॥ २ ॥
- काऽऽदेया सत्संगतिरिह साधुः कोपरोक्षवेदनवान् ।
पुरुषः कः सिद्धार्थः कोर्यः परमप्रयोजनाभिरुच्यः ॥ ३ ॥
- मृत्युः कः स्वात्मानवबोधो बन्धः क एपकोध्यासः ।
किमिव विषं सूखमनो देयं किं यस्य कस्य हितसुखदम् ॥ ४ ॥
- त्याज्यं किं दौरात्म्यं किं वाऽभेद्यं विमर्शकारिमतम् ।
अचिकित्स्यमत्र किं वा दुर्हृदयान्तर्निरूढताप्राप्तम् ॥ ५ ॥
- किं कठिनं खलहृदयं केष्टिश्रित्तावधानता कृत्ये ।
को गुरुरान्ध्यहृदिह को बन्धुः साहाय्यकृत् सुदुर्जाते ॥ ६ ॥
- संपदि किंभूतः स्यादगर्वितः कुत्रवाऽभयं सत्त्वे ।
कीदृक्षो विपदि स्वाद्वैर्यालम्बी सुधेव का भक्तिः ॥ ७ ॥
- भक्तिः कुत्र विधेया करुणारसतुन्दिले शिवांघ्रियुगे ।
का वा श्रद्धोपनिषद्गुरुवाक्येषूत्थिता प्रपत्तिर्हि । ॥ ८ ॥

पेयं किं सौषुम्नामृतमिह किं रक्ष्यमिन्दुभासि यशः ।
 धार्यं किं वा शास्त्रितमृजुता धेया क वाङ्मनोवृत्त्योः ॥ ९ ॥
 कस्तप्तश्रुत्खलेवासह्यं वध्नाति पूरुषं स्नेहः ।
 सैव कर्मवधीकृत्य ग्रन्थिविभेदं क वैप हृदि मूढे ॥ १० ॥
 किं परमं तप आत्मेन्द्रियमनसामेकयोगसंस्थानम् ।
 इह भुवि क एकजिह्वः फणी खलः सद्रसः क निश्चिते ॥ ११ ॥
 को विद्वानात्मन्ययमहमिति सर्वं विविच्य संद्रष्टा ।
 विद्या काऽविद्या संविलाययित्री जनिः कुतोऽज्ञानात् ॥ १२ ॥
 किं शरणीकरणायं देवं खित्पौरुषं कदाऽऽमुक्तेः ।
 इह कालकूटनाम्नस्तार्तीयिको भवः क पिशुनमुखे ॥ १३ ॥
 प्राणालयेपि भृत्यवदुपचर्यां को दधाति नो धर्मः ।
 कस्माद्भेता सुजनोऽधर्मात्को दुःशकः स्वभावजयः ॥ १४ ॥
 को वाऽतिमृत्युरात्मा सोऽप्याधिक एव किं स परिशुद्धः ।
 कस्येह भोक्तृतादिश्चिच्छायासहकृतात्मनोजस्य ॥ १५ ॥
 तद्ध्ययतीव लेलायतीव चेति श्रुतिर्यतो वक्ति ।
 का श्रुतिरुपनिषदेपाऽप्यङ्गत्वाद्युपनिषादकर्त्रीह ॥ १६ ॥
 अथवोपनिषीदति तद् ब्रह्माप्नोति स्वभावमनयेति ।
 संसृतिमूलच्छेदे कुठारिका का परा विरतिरेषा १७ ॥ ॐ ॥

विद्याधिराजभट्टारकगुरुकरुणाद्र्दृष्टिपातेन ।

असितगलादिकतीर्थात्प्रश्नोत्तरमंजरीह संजाता ॥ १८ ॥

इति तीर्थपादसंप्रदायप्रवर्तकपण्डुरखदासापरनामकश्रीवि-

द्याधिराजतीर्थपादपरमभट्टारस्वामिचरणदासश्री-

नीलकण्ठतीर्थपादस्वामिकृता प्रश्नोत्तरमंजरी

समाप्ता ॥

॥ “ परमभट्टारस्वामिपञ्चकम् ” ॥

॥ हरिः ॥

मंगलं दिशतु तीर्थपादवर्त्मरुणोखिलकलाविलासभूः ।

स्कन्ददास इति विश्रुतः स पाणिंधयापरवराह्वयो मुनिः ॥ १ ॥

जन्ममृत्युमयदुःखवार्धिकुंभोद्भवो दिशतु मंगलं सदा ।

योगसंचयधुरंधरः स विद्याधिराज इति चापराभिधः ॥ २ ॥

श्रेयसे भवतु भूयसे विभुर्नित्यदा स यमवच्छिखामणिः ।

यत्कटाक्षजलधौतिशुद्धदृग्बस्तुतत्वमवलोकते निजम् ॥ ३ ॥

शं तनोतु बुधवाङ्मनोःतिगप्राभवो वरगुणाकरो मम ।
 शिष्यहृत्तिमिरनाशनोन्मिषज्ज्ञानवद्वयरणिसत्पदोनिशम् ॥ ४ ॥
 वृत्तवित्तशुभसंततिं ददात्वाद्ययोवधि कृपासुधाम्बुधिः ।
 फक्किाकलनमृक्षमवस्तुसंदर्शनीकृतमतिः परो गुरुः ५ ॥ ॐ ॥
 पण्डितात्याश्रमिकृपाप्राप्तभ्रूयानयोगभाह् ।
 इदं कनकताराख्या देवी चिन्मञ्जरी व्यधात् ॥ ६ ॥

॥ समाप्तम् ॥

(पण्डितशिवप्रसादेन संस्कृतमिदं पुस्तकम्)

